

КОГАТО ВЪЗДУХ НЕ ДОСТИГА

РАЗСЪМВАНЕ. СИЯЙНО СЛЪНЦЕ ГРЕЕ.
НЕБЕТО - МИЛИОН НА МИЛИОН.
АЛА ОТ СЕВЕР ВЯТЪР ЩОМ ПОВЕЕ -
ПОМРЪКВА РУСЕНСКИЯТ НЕБОСКЛОН.

ЗАД ДУНАВА, В МЪГЛИ ПОТЪНАЛ СИВИ -
РУМЪНСКИЯТ ЗАВОД ДИМИ, ДИМИ ...
И ОБЛАЧНИ ЖЪЛТОЗЕЛЕНИ ГРИВИ
ПОЛИТАТ ПАК КЪМ НАШИТЕ ЗЕМИ.

СЪЛЗЯТ ОЧИТЕ! ВЪЗДУХ НЕ ДОСТИГА!
ДИМЪТ ОТРОВЕН УСТНИТЕ СУШИ!
И ИСКАШ ДА ИЗВИКАШ: - СТИГА! СТИГА!,
НО ГРУБА ЛАПА ГЪРЛОТО ДУШИ.

ЗАТУЙ ЮМРУЦИ СТИСКАМЕ КОРАВО
И ГНЯВ ВЪВ ГЛАСОВЕТЕ НИ ЗВЪНИ,
ЗАЩОТО Е ЧОВЕШКО ГЛАВНО ПРАВО -
ДА ДИШАШ ВЪЗДУХ, НЕ КИСЕЛИНИ.

ТЪРПЕНИЕ И КАПКА НЕ ОСТАНА
ОТ ГАДНАТА, ОТРОВНА ХЛОРНА СМРАД!
НЕ ЗНАМ, КАКЪВ Е ВЪЗДУХЪТ В БОЯНА,
НО В РУСЕ - ВЪЗДУХЪТ Е КАТО В АД.

1987 г.

